

Kommentarer til brev/mail av 2. mars 2020 GBNR 4/112

Viser til brevet av 2/3-20 fra søker, hvor søker tolker vårt brev og mine etterfølgende brev, som en innsigelse til saken gjenreising av nøst.

Det står enhver fritt til å tolke hva som helst til hva som helst, bare fantasien setter grenser for det. Vi/jeg har kun sett på saken om vei og problematikken rundt det, og derav påfølgende bruksrett til veier i området. At søker ser det som truende for sin sak, sier mye.

Som jeg skrev i mitt tidligere brev, har søker frasagt seg bruk av vår vei ved utsagnet: **jeg trenger derfor ikke bruke veien som Pål Arnt Henriksen henviser til.**

Dette gjelder da selvfølgelig også for de som eventuelt jobber for søker i en byggefase.

I brev av 2/3-20 skriver søker at det helt siden 1950 årene har eksistert en vei frem til sjøen og nøstet deres.

Det er totalt feil - for å si det svært pent!

Bilde 1

Bilde 2

Bilde 3

Bilde 4

Det gikk en grov traktorvei (bilde 3 og 4) som ikke var kjørbær for bil ned til prestegårdens nøst (bilde 1 -med rødt tak). Traktorveien gikk helt ned til nøst Gbnr 40/8, vist rett frem på bilde 1. Derfra gikk stien videre opp en fjellskrent til høyre (vist på bilde2) for deretter å gå i fremover i myr, som gangsti.

Denne (traktorveien på bilde 3 og 4) ble gjort om til bilvei (utført og bekostet av fire hytteeiere) da parkeringsplassene i Vågen ble bygget for de fire. Søker var ikke med på dette. Det foreligger en skriftlig avtale på dette mellom de 4 og grunneier. Søker har tvert imot gjort et stort nummer i alle år av at søker ikke skal være med å betale for vedlikehold av denne veistumpen siden søker kun går ned til sjøen selv om søker har nøst her. Søker har aldri vært med på dugnad eller betalt for vedlikehold til tross for oppfordringer til det. Tvert imot har søker kraftig motsatt seg at det felles årlige vedlikeholdet skal omfatte denne veistumpen.

Da er det et lite tankekors at det nå plutselig er svært viktig dette med å hevde veirett – men det sier svært mye!

Der dagens veier går, som ble bygget på en flate før en kom ned til nøst sett på bilde 1, var det myr med enkelte «fjellknatter» og løse steiner. Veiene ble bygget 90 grader ut fra viste stien/traktorveien. På en god dag, kunne en til nød kjøre en traktor der. Dette var ikke en strekning en kunne bruke til å gå, utenom tørre perioder.

Når det gjelder bruk av veien til Helge Fimland, står det som vedlegg til søknaden fra søker:

1. Eigarane av Gnr. 40 Bnr. 96 og Gnr. 40 Bnr. 100 (1263 Lindås Kommune) viser til Tinglyst dagboknr: 10495, registrert 2. desember 1994. Avtalen gjelder bl.a. kven som er eigar av vegen bort til naustene, samt kven som har rett til å gje bruksrett til bruk av vegen. Jmf. Pkt. 4 i avtalen er det eigarane av Gnr. 40 Bnr. 96 og Gnr. 40 Bnr. 100 aleine som kan gje ein sånn rett.

7. desember 2007 Jmf. Tinglyst dagboknr: 1011292 gir grunneigar Jorunn S. Hodneland (Gnr. 40 Bnr. 02) Karin Edvardsen Gnr. 40 Bnr. 112 rett til å bruke eksisterande veg fram til tomten 40/112.

Den Tinglyst avtalen frå 2. desember 1994 gir grunneigar bruksrett til vegen, men sidan grunneigar har gitt sin bruksrett til Gnr. 40 Bnr. 112, må det avklarast kven som ikkje har bruksrett. Sidan begge er brukarar av vegen, må dette avklarast før løyve til dette tiltaket gis.

2. Tiltakshavar har ingen parkeringsplass i tilknytta Gnr. 40 Bnr. 112. Dermed må all parkering foregå i vegen eller på andre sin parkeringsplass. Løyning for parkering må på plass før løyve til tiltaket gis.

3. Tiltakshavar har ikkje tilkomst for oppstart av anleggsarbeid på Gnr. 40 Bnr. 112 utan å bruke adkomst over Gnr. 40 Bnr. 96. Det gis ikkje tillatelse til å bruke adkomst over Gnr. 40 Bnr. 96 før merknad 1 og 2 til nabovarselet er løyst !

Dette bør være en klart nok, bruk av denne veien er uaktuell før spørsmålene Fimland har reist, er løst. Søker er klare ordlagt nektet å bruke tilkomst over GBNR 40/96.

Søker skriver at han ikke har avgjort hvorledes han har tenkt å bygge ut tomten. Søker har ikke annet valg enn å bygge ut fra sjø, uten på forhånd å ha en skriftlig avtale med minst en av eierne av veiene i området.

Når det gjelder dette med bruk i god tro, er søker blitt forklart eierforholdet til vår vei flere ganger - kontinuerlig siden veien ble bygget i 1999. Dessuten, ved å trekke inn hevd og «god tro», erkjenner omsider søker at det er benyttet annen manns eiendom.

Når det gjelder antall år for å ta hevd, vises det til hva som faktisk gjelder:

Den gode troen må være til stede i hele hevdstiden. Hevder flere i sammenheng (for eksempel foreldre og barn), må de alle være i god tro.

God tro innebærer at man tror at bruken man gjør er berettiget. Tar man seg til rette mot bedre vitende, oppstår det ingen hevd.

Som saksbehandler forstår, er manglende adkomst til nøstetomten pr i dag, et stort problem. Det er derfor etter min mening et rekkefølgespørsmål her, og jeg er av den klare oppfatning av at veispørsmålet først må avklares. Inntil det er løst, bør søknaden legges til side.

Viser for øvrig til plan og bygningsloven § 27-4" Før opprettelse eller endring av eiendom til bebyggelse eller oppføring av bygning blir godkjent, skal byggetomta være sikret lovlig atkomst til veg. "

Pr i dag er dette ikke tilfelle.

Mvh

Pål Arnt Stuhr Henriksen